

hecetaşları

aylık şiir dergisi

139.on5eylül2026

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak resmi
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 139. sayı 15 Eylül 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Hayata Yeni Bir Güzelleme / 3

Yaşar Bayar

Safi Sühan / 4

Ahmet Efe

Maniler / 6

Hüseyin Kerim Ece

Zamanın Öyküsü / 8

Lütfü Şahsuvaroğlu

Maziye Hasret / 9

Oruç Dadaşi Elman

Dağın Döşünde / 10

Ali Havan

Yoksun Kalabalıklar / 11

Mustafa İmir

Aynada Kendim / 12

Aybəniz Qafarlı

Haydi İgidim Haydi / 13

Tacettin Akkuş

Dilimiz Bizim / 14

Sündüs Arslan Akça

Dem Bu Dem / 15

Səədət Buta

Məni / 16

Halil İbrahim Ünlü

Hece Taşı / 17

Mustafa Özkahraman

Hâsılât / 18

Adem Oğuz

Yalan Değil / 19

Zəhra Fərdi Saçlı

Xəyalımın Gözəli / 20

İlqar Cəmil

Bilməz / 21

Cahit Can

Bir Türlü Diyemedim / 22

Tayyib Atmaca

Sınır Çizgisi / 23

Yunus Laçın

Yas Çiçeği / 24

Hayata Yeni Bir Güzelleme

Hayat armağandır Habil olana
Kabil olanlara cezadır hayat
Kim geçit verirse yalan dolana
Onun için bitmez ezadır hayat

Azimli kararlı gayretli isem
Varlık şölenine davetli isem
Kelebek olmaya niyetli isem
Benim için bir tür kozadır hayat

Kimi gönül yapar can vere vere
Kimi gönülleri kırar boş yere
Kardeşlik bahçesi kimine göre
Kimine göreyse nizadır hayat

Şiirle musiki iki deryadır
Burda semaidir orda aryadır
Bekir Sıtkı Erdoğan'da Marya'dır
Sezai'de Mona Roza'dır hayat

Hayat kâinatın latif mayası
Hem usulü olmuş hem de esası
İmbikten süzülmüş bir hülasası
Hay'dan gelen kutlu imzadır hayat

Ne nefret ne öfke ne kin ne kahır
Sevinci hafiftir kederi ağır
Varlığa şükürdür yokluğa sabır
Payına düşene rızadır hayat

Hem yerde hem gökte ayrı bir özen
Bu nizam intizam bu şaşmaz düzen
Allah'ım niye ben desek de bazen
Bin yıl yaşamaya sezadır hayat

Safi Sühan

Üstünde, ilkyaz göğü; altında, yurt toprağı
Mehtaptan şiir sağdın yağmurda gökkuşağı
Hüznün, kınalı keklik; sanki gökçe misafir
Ruhunun ikliminden zümrüt sözler serpilir
Kalbinin örtüsüydü sevda, hasret ve hicran
'Vurgun' diyerek geçtin o kırık aynalardan

Sevgiyi şerbet yapıp sundun gönlü hoşlara
Gün yokuşu inerken sen vurdun yokuşlara
Hangi tarafa dönsen, kül ve duman izi var
Aynalar sağır, dilsiz; bahçeler hep târumar
Her gece; soğuk, sinsi, sakladın o korkuyu
Kendine dert edindin aşk denen kuruntuyu

Gönlün saten yelkenli, hülyanın baygın tadı
Mermerlerden oyulmuş bir güvercin kanadı
Bir sırrın var ki saf süt, yitik zaman ucunda
Bin bir zakkum eczayla, birikmiş avucunda
Sanırım 'Evde Yoksun', belki çok uzaktasın
Bırak gökler gam tutsun aynalar buğulansın

Yere gökten süzülen ceylan nehriydi sevgin
Şimdi solgun bir düştür, çiğ yolkısı yasemin
Bir şavk düşer nâzenin; kar yağar, ince ince
Ne ağır yükler çektin, muştı oldun sevince
'Kıyamete Kırk Kala', güne duran ne varsa
Göç eder, hatırlanmaz; 'Rüyâların Olmasa'

Nazmı zor râyihayla düş üstüne düş kurdun
Gümüş renkli her günde, aşkı ezber okudun
Kırık kalbine benzer, kış sürgünü dalgın su
Gülde gizlenmiş lafzın, Türkçe onun tapusu
Yüzün hep gönlün gibi mücellâ bir perdedir
Kirlenmemiş ırmaklar olduğun her yerdedir

Şimdi zevâl vaktidir; bak, eşikte yokluk var
Kader güzergâhından, geçip gitti kervanlar
Kıyıdaki solgun iz, kalbinden mi sazdan mı
Bestesi anlaşılmaz nazdan mı, hicazdan mı
Bitmez, tükenmez sanıp, nefes tükettin şair
Şahbaz ve çula düşmüş, o vahim aşka dâir

Maniler

Bahtımız kâre dedim
Vuslatın çâre dedim
N'eyleyim kapanmıyor
Açtığın yâre dedim

Yemişler dalda kaldı
Gözlerim yolda kaldı
Can düşüp aşk bahrine
Bir çürük salda kaldı

Ak kavak uzar gider
Yaprağı tozar gider
Bir âşık bülbül gelir
Gülşeni bozar gider

Sanki bir nâre düştüm
Sonra bîçâre düştüm
Yazım böyle yazılmış
Vefâsız yâre düştüm

Var mıdır başka gâye
Nefsine verme pâye...
Zira ki yarım kalır
Dünyada her hikâye

Benzerin yoktur senin
Mihnetin çoktur senin
Bir nazar kıl, vur beni
Kirpiğin oktur senin

Bıkmışım ah u zârdan
Kurtarın beni dardan
Haber verin turnalar
Bir nâme var mı yârdan?

Yâr kaşların hilâl mi?
Suyun âb-ı zülâl mi?
Kem nazarlar kılarınsın
Bunca cefâ helâl mi?

İğde çiçek açtı gel
Gam kasavet geçti gel
Şimdi bahar vaktidir
Gönül seni seçti gel

Bağlan Hakkın nûruna
Bakma kul kusuruna
Bir kalb-i selîm götür
Mevlânın huzuruna

Kibre düşüp "ben" deme
İblislere benzeme...
Kalk işini kendin gör,
Kimseden bir şey isteme...

Toprağını sel vurur
Köksüz ağaç tez kurur
Varsa, iblise benzer
İnsanda kibir, gurur

Durmadan alış yavrum
Tembellik k r uçurum
Tutuřturur bin mumu
Yaktığın bir küçük mum

Olma şaşkın bir ırmak
G nahtır kalbi kırmak
K smez insan, dostuna
Ayrılmaz etle tırnak...

Derde düşüp aėlama
Ciėerciėin daėlama
Yardımlı Hak'tan iste
Gayrıya bel baėlama

Haramdan olmaz ki pay
Kaybolur g ė nden ay
Sanma kalır ayakta
Zulm ile dolmuř saray

P k eylemez özünü
řerre döner yüzünü
Kara toprak doyurur
Z limin k r gözünü

Sevd  ile dolmalı
Can n runu bulmalı
Bir kınalı ko gibi
Hak'ka kurban olmalı

G lřenlere dolsa g l
Yurdum, yuvam olsa g l
Y r beni terk eyleme
Bülbül ağlar, solsa g l...

Can bu halden usana,
L net olsun susana!
Altın leėen getirmiř
Bir z lim kan kusana...

Sevd sı nardan sıcak
Amıyor bir gün kucak
Y r bana kıyamamış,
Saplamış altın bıçak!

Aşk oku deėse c ne
Ne od kalır, ne h ne
Y r, Kays'ı Mecnûn eder
Gezdirir hep div ne...

 şığım kaç senedir
Ufkuma doėmaz bedir
Ben takvimi şaşırdım
Bugün günlerden nedir?

Çekinme, meyd na ık!
Bahardır, seyr na ık...
Ben  lsem de sevdiğim,
Sen taht-ı rev na ık!..

Çocuklar neymiř meėer
Sözleri ömre deėer
oka yemek yer, doyar
"Anne ben doydum mu?" der...

Zamanın Öyküsü

Gülü sevdim gülüm, senden dolayı
Bütün bahçelerin gülistan olsun
Gül sırdaş edinir bir dolunayı
İster yakın ister uzaktan olsun

Öndesin, başka şey etmez takaddüm
Seninle anlamlı her bir tebessüm
Lakapsız gül olmaz, değil mi gülüm
Senin de lakabın Mihriban olsun

Aşk sanatı bir suç değil kanunda
Hiç kazanç olmasa bile sonunda
Bu yürek, bu beden senin yolunda
İsterse bin kerre perişan olsun

Ne güzel müjdedir koşmak hevese
Bir ses bana, dağı aş ve gel dese
Dakika tereddüt etmem isterse
Yüreği terleten imtihan olsun

Bu dava çetindir elbet bilirim
Aşkın hasılâtı, en güzel verim
Senin davetine koşar gelirim
Varsın o yollarda heyelân olsun

Sen Leylâ ben Mecnûn doğrudur kesin
Düşün, bu âşıkın sensiz neylesin
Şiirler türküler seni söylesin
Senden yana bir hoş heyecan olsun

Bana de ki budur senin görevin
Var mıdır sınırı içten dileğin
Kelebek kanadı minik yüreğin
Dilerim bana bir âşîyan olsun

Cemre olur senden gelecek haber
Gelmezse çoğalır hüznün ve keder
Uzaktan da olsa bir selâm gönder
Yürekte ümidim kocaman olsun

Maziye Hasret

Bakmadan geçersin her seferinde
Dönsene yüzünü göresim geldi
Gönüller şad olur aşk gölgesinde
Dönsene yüzünü göresim geldi

Anımsa yaşanan mutlu anları
Terk edip anlamsız hezeyanları
Unutalım kalbi yoran zanları
Dönsene yüzünü göresim geldi

Aldırma yağsa da birazdan yağmur
Gül diktim ondandır elimde çamur
Sevdiğim geçiyor boşuna ömür
Dönsene yüzünü göresim geldi

Ah bak söğüt gibi düştüm suyuna
Bir dalım Aral'sa öteki Tuna
Ülküm çevir çağı artık soyuna
Dönsene yüzünü göresim geldi

Şahsuvar neçedir atsızım atsız
Hem atsızım hem de kaldım pusatsız
Ey perim sen kalma bâri kanatsız
Dönsene yüzünü göresim geldi.

Dağın Döşündə

Topraq da doğmadır, daş da doğmadır
Addımlar atdığıın, dağın döşündə
Ürək də doğmadır, baş da doğmadır
Sevgiyə çatdığıın, dağın döşündə

Gül - çiçək sən ilə tər di, könlümə
Gülüşün yol verməz dərdi, könlümə
Günəş də istisin sərdi könlümə
Kölgədə yatdığıın, dağın döşündə

Bir də gəl qoşulub, çıxaq ikimiz
Məhəbbət əllərin, sıxaq ikimiz
Həsrəti, nisgilli, yıxaq ikimiz
Şirinlik qatdığıın, dağın döşündə

Dil, dili anlamış, ürək, ürəyi
Göz, gözü buraxmır, qollar, kürəyi
Yerində yaşatdıq uçan diləyi
Duyğuya batdığıın, dağın döşündə

Kəklilər qorucaq daşlar altını
Gül - çiçək oxşayır başlar altını
Bulaqlar məst edir, qaşlar altını
İşvə - naz satdığıın, dağın döşündə

Bulaqdan süzülən, mey səni deyir
Şalalə çaldığı ney, səni deyir
Elmanam, ürəyim tey səni deyir
Əlimdən tutduğun, dağın döşündə

Yoksun Kalabalıklar

Gölgeleri seçemez karanlıkta gözleri
Deniz hülyası kurar gölde alabalıklar
Temmuzun ortasında zemheridir sözleri
Yoksunluğu soluyor şimdi kalabalıklar

Gün sayıyor yaşlılar gençler ağır ayaklar
Tazelenen makyaja hafif bir parfüm gerek
Saati kovalayan koşuşturan ayaklar
Yollarda ölüyorlar tertemiz delirerek

Ellerine kokusu sinmez papatyaların
Gömleğinin cebinde yazılmamış mektuplar
Köleler yolu tutmuş sokaklar paryaların
Sıtmanın ateşiyle sayıklıyor meczuplar

Sığınacak dağı yok dümeni kırık gemi
Bir haber yok göklerden bütün insanlık Nuh'suz
Ruhları okşayacak sağaltacak meltemi
Duyulmuyor bir türlü hissedilmiyor ruhsuz

Kirli beyaz renginde mavi kızıl eflatun
Her taze biraz bayat her eski az yenice
Yalnızlık tepiniyor taşralarında ruhun
Gökdelenler içinde yaşarlar bedevice

Aynada Kendim

Döngüsel yazgıya bir ima gibi
Aynadaki yüze yabancı özüm
Uzaktan tanıdık bir sima gibi
Aynaya bakınca gördüğüm yüzüm

Öğle vaktindeki ben miydim dünkü,
Sabahki gördüğüm ben mi bugünkü?
Kendim kendime bir acayip çünkü
Yoksa yanıldı mı yansıya gözüm?

Aynada kendimi gördüğüm o an
Çehreme çizgiyle yansımış zaman
Hükümünü icrada ödünsüz devran
Teselliye ayna olmuyor çözüm

Geçmişim zihnimde tülle örtünür
Ömrün güzü sarı hüzne bürünür
Dünkü benzim bugün başka görünür
Halimi tarife yetmiyor sözüm

Aynada yansım la göz göze durdum
Bugünkü kendime dünümü sordum
Sessizlik hüznünü ikrara yordum
Dört mevsimlik ömrün idraki güzüm

Aynada kusur yok değişen benim
Yılların yüküyle pörsümüş tenim
Ruhuma yabancı yorgun bedenim
Zoraki yoldaşlar gecem gündüzüm

Haydi İgidim haydi

Amalımız bir olsun,
Vətənimiz hür olsun,
Birliyimiz var olsun,
Haydi, igidim haydi.

Yolumuz yeni yoldu,
Könül qürurla doldu,
Baxın, biz deyən oldu,
Haydi, igidim haydi.

Boy atsın arzu, dilək,
Gəlin əl-ələ verək,
Düşmən bağrını dələk,
Haydi, igidim haydi.

Baş tacıdı bayrağım,
Anamızdı torpağım,
Təbrizim, Qarabağım,
Haydi, igidim haydi.

Gəlin qurub yaradaq,
Azadlıq yolun dadaq,
Bir kökdən ataq budaq,
Haydi, igidim haydi.

Mətin duruşumuzla,
Zəfər vuruşumuzla
Dünya görüşümüzlə
Haydi, igidim haydi.

Dilimiz Bizim

Kelam şaha kalkar yâri görünce
Mızrap selam verir saza vurunca
Bam telin sızlatır yakar derince
Yâr deyince coşar dilimiz bizim

Hiç sitem etmeyiz azdan da olsa
Sabır sermayedir közden de olsa
Kurban edilenler bizden de olsa
Ezelden yazılmış halimiz bizim

Ferhat Şirin için dağları deşmiş
Mecnun Leyla için çölleri aşmış
Yaşamayan bilmez, bu nasıl aşkmış
Vuslata susamış yolumuz bizim

Bazen bir bakıştır çok söze bedel
Bazen bir yakıştır çok yaza bedel
Bazen bir uçuştur niyaza bedel
Posta güvercini yelimiz bizim

Yanmaktan acizler dese de yalan
Yeşerir her daim sînende kalan
İster boran vursun isterse talan
Gönüllerde açar gülümüz bizim

Derdini sormayıp zebûn saymışlar
Kendinden geçtikçe meftun saymışlar
Aşîkâr'ı görüp mecnun saymışlar
Dedim bir başkadır delimiz bizim

Dem Bu Dem

Göğsümden göçen kuşlar âtime bayrak diker
Sözüm gözümü açtı döndü cihan, dem bu dem
Seherde yürür dağlar fecri göğüme çeker
Gönlüm yola koyuldu yürür kervan, dem bu dem

Sabah narı çatlatmış kızıl dallarda bahar
Çiy, otun kirpiğinde aşka yol bulan pınar
Bir tay ovayı biçer yelesi savrulan kar
Yol ayağımı tanır döndü devran, dem bu dem

Irmağın kenarında yalın ayaklar gezer
Güneşin çocukları kumdan tesbihler dizer
Annem ocak başında kederi unla ezer
Gurbet bağrını çözdü, diner hicran, dem bu dem

Eşiğin taşlarına gölgem gelip dayandı
Mazinin gergefinde renkler bana âyandı
Hatıra beşiğinde ne türküler uyandı
Kıyıları yitirdim, taşıtı umman dem bu dem

Söğüdün dallarıymış göğ merdiven kuran
Değirmen taşında gün uykuları savuran
Rüzgârın avucunda sarı vakti yoğuran
Başak secdeye vardı oldu harman, dem bu dem

Yüzümdeki çizgiler gidenlerden yadigâr
Her kıvrımda çoğalır ruhumu saran efkâr
Ekmeği böler gibi ömrü böldü bu diyar
Özledikçe yeşerdi bende irfan, dem bu dem

Son kuş da kanatlandı rastlanmadı izine
Perdeler aralandı erdi aşkın gizine
Irmak kendi adını bıraktı denizine
Can aslına kavuştu bitti seyran, dem bu dem

■ Səadət Buta

Məni

Səndən uzaqdayam ay ömrüm-günüm,
Həsərət dağım-dağım dağlayır məni.
Gözlərin sədd çəkir gözüm önünə,
Xəyalın birtəhər saxlayır məni.

Mənəm intizardan şələli gülüm,
Yanıram Kərəmtək Lələli gülüm.
Bu qoca dünyaya gələli, gülüm,
Hicran ağı deyib ağlayır məni.

Buta'nın dərdinə bulunsun çara,
Sinəmə baş qoyum, sağalsın yara,
Dara barmağınla saçımı, dara,
Bu ümid həyata bağlayır məni.

Hece Taşı

İçimde sızlayan bir vakit şimdi,
Ruhumun tenine işleyen sızı.
Kalbimi kökünden koparan kimdi?
Maziye gömülen o derin yazı.

Damarımda yanar simsiyah kömür,
Gülüştü çalınmış bir yüzüm soldu.
Rüya pazarında tükendi ömür,
Çatlamış aynada rengim kayboldu.

Şafak ağarırken soğuk sulara,
Nehirler boyunca uyur hevesler.
Avucumda donmuş çıplak bir yara,
Uzaktan uzağa dağılır sesler.

Zaman ufalanır sabır taşında,
Üstüme kapanır demirden dağlar.
Yıkıldım ömrümün kara kışında,
İzimi örtüyor o yaslı ağlar.

Harfler intiharda, heceler yetim,
Karanlık sırların tek yoldaşım.
Kendi boşluğumda bitti mühletim,
Ben bir yontulmamış hece taşıyım.

Hâsılat

Elli yıl yürüdüm vardım, bir adım,
Kursakta dizili onca muradım,
Gönlüme yaraşır yâri aradım,
Sevene, sevdiği gelin kız imiş.

Beşi bulduk diye verdik üçüne,
Yine de yetmedi son birkaçına,
Dünya bizim diye daldık içine,
Bizim olan anca bir top bez imiş.

Şikâyet olmasın haşa huzurdan,
Beklemeyiz lütfetse de Hızır'dan,
Borcumuz kabarık, öğün hazırdan,
Doymayan işkembe değil, göz imiş.

Yaşasan da bir asırlık ömürü
Elmas olmaz bizim dağın kömürü,
Kimselere bükülmeyen demiri,
İki büküm eden bir top tuz imiş.

Herkese yetiştim, bana geç kaldım,
Dost gül savurdukça ben yara aldım,
Topladım hasadı, toprağa saldım,
Gıyabî, baharın ardı güz imiş.

Yalan Değil

Efkâr yükü taşıyan türküler inliyorken,
Ruhumun derinlere daldığı yalan değil.
Gözlerimi kapatıp gönlümle dinliyorken,
Aklımın alabora olduğu yalan değil.

Aşka dair ne varsa ardından koşar gönlüm,
Vuslat limanlarında yatışmaz coşar gönlüm,
Uzayınca sürgünüm çıkmaza düşer gönlüm,
Gözlerimin yollarda kaldığı yalan değil.

Dünyamı aydınlatan ışığı söner sandım,
Kalbimdeki bu sızı zamanla diner sandım,
Bir gün talih kuşunu başıma konar sandım,
Hislerimin aklımı çeldiği yalan değil.

Baharı gülistanı gülleri görmek varmış,
Şeyda bülbüllerinin sırrına ermek varmış,
Kaderde Mecnun olup murada ermek varmış,
Bir lahza da yüzümün güldüğü yalan değil.

Şeyranî'nin ruhsatı şemali özü başka,
Geçer vakti zamanı emeli sözü başka,
Gönlümdeki sultanın cemali nazı başka,
Aklımı da başımdan aldığı yalan değil.

Xəyalımın Gözəli

Alım dərdin xəyalımın gözəli
Bu dünyada nə sən güldün nə də mən
Hər ikimiz lal baxışın əsiri
Azad aşiq nə sən oldun nə də mən

Açdıq kitablara eşqin sözünü
Züleyxa qəlbini Yusif gözünü
Axtarsan ay canım sözün düzünü
Sevinc ilə nə sən doldun nə də mən

Qorxa - qorxa yola çıxdıq ay aman
Vüsalına daha yoxdur heç güman
Bir söz deyim a dilbərim sən inan
Ürəyini nə sən böldün nə də mən

Bilməz

Firuzə Anam son nəfəsini verərkən

Haqdan gələn dərd, bəlanı,
Min təbib sağalda bilməz.
Bir kədər ki, olacaqdır,
Qarşısı alına bilməz.

Ha cəhd edib vuruşsan da,
Qələbəyçün yarıssanda.
Atəş olub alışsan da,
Zəfərin çalına bilməz.

Gələn gələr, köçən köçər,
Öz kəfənin biçən biçər,
Köç karvanı gəlib keçər,
İzinsiz yollana bilməz.

Bir Türlü Diyemedim

Gözlerine baktım, yutkundum durdum
Bir türlü, gel gitme, kal diyemedim.
Cehren olmasa da hafiyen sordum
Olmaz mı, kapımı çal diyemedim.

Sensiz gece zifir, gündüzler zindan
Sen yoksan yanımda, günlerim hüsrân
Sen anlat, dinlerim havadan, sudan
Sözlerin ne tatlı, bal diyemedim.

Gitme diye sana yalvardım kaç kez?
Ne olurmuş sanki dönüversen tez
Bu hayat katiyen sensiz çekilmez
Beni de yanına al diyemedim.

Gurbet el oldu, ayrılık kuma
Derdin ki hasreti kim ister ama
Gittin uzaklara, bari unutma
Hiç değil bir selam sal diyemedim.

Boşlar hiç dolmuyor, dolu almıyor
Yıllardır çekerim, çile dolmuyor
Bu hayatın sensiz tadı olmuyor
Hep yanı başımda ol diyemedim.

Günlüne muhalif olmayasın sen
Sevda ülkesine varmak istersen
Yoluna döşedim gül desen desen
Kalbimden geçer o yol diyemedim.

Ruhum derbederdir, ahval perişan
Kaynayan tahammül, sabırdır taşan
Yarınlar dair yok mudur nişan?
Ne zaman düzelir, hal diyemedim.

Ozan *Edebî*'yim, hasretlik bitsin
Bitsin ki muhabbet ocağı tütsün
Koy varsın geceler uzayıp gitsin
Koynumda uykuya dal diyemedim

■ Tayyib Atmaca

Sınır Çizgisi

aklınla arana sınır koymazsan
bu sevdadan öte yana geçersin
gölgene çarparsın yaralanırsın
sarhoş olur gözyaşını içersin

aklın firar eder dağlara çıkar
hayalleri karanlığa saçarsın
üşürken yanarsın ateşin çıkar
bir kuş gibi kanatlanıp uçarsın

gözünün gördüğü bir serap olur
sesin sana döner korkup kaçarsın
aynaya bakarsın yüzün kaybolur
zamandan mekândan gelir geçersin

sonsuz ufuklara dalar gözlerin
kendi kefenini kendin biçersin
kaleme kâğıda küser sözlerin
derkenarın kenarından geçersin

Yas Çiçeği

Can ipliğim teyelli şu kırk yama tenime,
Acılar dibe vurmuş, mayalanıp demlenmiş.
Hayat çok büyük gelmiş şu cılız bedenime,
Yalnız gözlerim değil yüreğim de nemlenmiş.
Bu gam hastalığından süzülür yanık ahlar,
Çilediğim yeter mi, dökülür mü günahlar?

Kırık bir ayna gibi tuz buz oldu da ömrüm,
Ruhumun yamaları kapatmadı acımı.
Gurbetin damlarında delik deşik şu bağrım,
Sanki bir elem çölü, kimse bilmez sancımı.
Yakamı bırakmadı zemheriler, çileler,
Kasvetin bulutları biteviye çiseler.

Bir yaşam ağrısıydı içime çöken hüznün,
Doyamadan bahara yıl bitti, ömür geçti.
Ahval-i âlemimi bana dar etti güzün,
Sayamadan yaşımı dil sustu, neşe kaçtı.
İçimdeki sızının titredi tüm telleri,
Kurudu gülfidanım, figan vurdu gülleri.

Nice dertleri sardım bu çile yumağına,
Ellerin kapısına her dem yüzсуу dөktüm.
Nihayet vara vardım bir cinnet durağına,
Akıp durdu nem hanem, gam ocağına yaktım.
Bir günlükmüş matemim, süzüldü yas çiçeğim,
Sanki derim yüzüldü, kan бүrүdү yüreğim.